

من ۶ هستم

من همسایه‌ی وزوزویی دارم که ۶ دست و پای نازک دارد. خانه‌اش هم ۶ گوشه دارد. وزوزو با شیرهی گل‌ها، عسل درست می‌کند. عسل‌هایش را در ۶ گوشه‌ی خانه‌اش نگه می‌دارد. وقتی من مهمانش می‌شوم، برایم عسل می‌آورد. من عسل می‌خورم و ۶ بار می‌گویم: «آفرین وزوزو!» من ۶ هستم و دوست دارم با تو دوست شوم. تو هم دوست داری با من دوست شوی؟

تصویرگر: گلنوش شریفی
ناله جعفری